

ΑΡΤΑΙΩΝ ΠΟΛΙΣ - αρταίνον μέλος

Μια εβδομάδα με παραστάσεις που θα αρτύσουν τις γειτονιές και την καθημερινότητά μας, σαν τα μπαχάρια που νοστιμίζουν τις γεύσεις μας, είναι το αρταίνον μέλος. Το πρότεινε το Τμήμα Λαϊκής & Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Ηπείρου, το αγκάλιασε ο Δήμος Αρταίων, ας το χαρούμε όλοι μαζί, πολίτες, φοιτητές, επισκέπτες, από τις 2 έως τις 7 Ιουνίου 2006, στις πλατείες της πόλης. Για να συναντηθούμε και να συμψυχαγωγηθούμε στην ανθρώπινη κλίμακα των μικροκοινοτήτων που δίνουν πρόσωπο στη δική μας Άρτα.

1, 2, 3 χρόνια Αρταίνον μέλος!

Αγκαλιάζοντας για τρίτη χρονιά την πρωτότυπη διοργάνωση του Αρταίνοντος μέλους, ο Δήμος Αρταίων ευχαριστεί τους καθηγητές και φοιτητές του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής του ΤΕΙ Ηπείρου και προστρέχει να τους συναντήσει στις πλατείες της πόλης. Στον ζωντανό αυτό κοινό μας χώρο, εκτυλίσσεται η συμβίωσή μας, πραγματώνεται η καθημερινότητά μας, γίνεται πράξη η κοινωνικότητα, η δημιουργικότητα κι η έμπνευσή μας. Σ' αυτό το οικείο περιβάλλον, φοιτητές και πολίτες ανταμώνονται σε μια αυθεντική γιορτή, που όμοιά της δεν ξέρω να υπάρχει σε άλλη πόλη της Ελλάδας. Ας την τιμήσουμε, ας την χαρούμε! Ας είναι καλοδεχούμενες οι μουσικές των παιδιών, κι ας ανοίξουμε τις καρδιές μας για να τους αντιπροσφέρουμε τον τόπο μας σαν τόπο τους.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΡΤΑΙΩΝ Ν. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Η Άρτα δεν είναι απλά η διοικητική έδρα του ΤΕΙ Ηπείρου, είναι ο ζωτικός χώρος στον οποίον κάνουμε πράξη το ακαδημαϊκό μας λειτουργήμα με αίσθηση ευθύνης, σε ζωντανή διάδραση με όλες τις παραγωγικές δυνάμεις του τόπου. Το Τμήμα Λαϊκής & Παραδοσιακής Μουσικής υποστασιώνει με το «Αρταίνον Μέλος» αυτή τη στάση πνεύματος, που είναι στάση όλων των μελών της ακαδημαϊκής κοινότητας. Γιατί ανάγει την αγωγή της ψυχής, την ψυχαγωγία, σε μια χειρονομία εξωστρέφειας, που προκύπτει σαν φυσικό επακόλουθο μιας γόνιμης και ώριμης διαδικασίας μελέτης και έρευνας. Με πύλες ανοιχτές, το Ίδρυμά μας δείχνει έτσι την φιλοδοξία του να στηρίξει και να υπηρετήσει τα γόνιμα πνεύματα που οραματίζονται ένα καλύτερο μέλλον για την περιοχή μας και για τον κόσμο ολόκληρο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΕΙ ΗΠΕΙΡΟΥ Γ. ΓΚΙΚΑΣ

Σαρρής Δημήτρης

Ζάρα Γιάννα * Καρβέλας Γιώργος * Κωστούλας Θωμάς
Κωφού Μαρία * Μαντικού Φωτεινή * Μαρίνος Άγγελος
Μελιάδου Μαρία * Μπτάκου Ηρώ * Μιχαηλίδης Ανδρέας
Μπαρμπάτσος Ανέστης * Ντονούδη Μαρία
Σαμψών Νατάσα * Σκανδάλου Ειρήνη * Ταππή Χριστίνα
Φόρτη Χριστίνα * Χατζημιχαήλ Αυγή

Στην ομάδα συμπράττουν
και οι διδάσκοντες:
Ευγένιος Βούλγαρης
Πάνος Πούλος

ΘΕΡΙΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΟΡΦΕΑΣ * Παρασκευή 2/6 * Μεταήχοι μεταμουσικές

Ο σημερινός δημοτικός θερινός κινηματογράφος ανεγέρθηκε το 1999 με πρωτοβουλία του Δήμου Αρταίων (επί δημαρχίας Κ. Βάγια), στο πλαίσιο προγράμματος ΣΑΤΑ (Συλλογικές Αποφάσεις Τοπικής Αυτοδιοίκησης). Λειτουργεί κάθε χρόνο από τις αρχές Ιουνίου έως το τέλος Σεπτεμβρίου, και είναι από τους πόλους ανάπτυξης της παραποτάμιας περιοχής, που χρόνο με το χρόνο η πόλη εντάσσει όλο και πιο πολύ στην καθημερινότητά της. Το όνομά του ανακαλεί τον ιστορικό κινηματογράφο Ορφέα, που βρισκόταν στην σημερινή Πλατεία Κιλκίς, στην θέση του ξενοδοχείου Κρόνος και που λειτούργησε από το 1932-33 ως το 1968, στα χέρια της οικογένειας Τσολιά.

Οι εικόνες της καθημερινότητάς μας συνοδεύονται από ήχους, που όχι τυχαία έχουν χαρακτηριστεί ως ένα «ηχητικό τοπίο». Το τοπίο αυτό έχει πολιτισμική αξία, η οποία έχει επισημανθεί απ' τις αρχές του εικοστού αιώνα. Παράλληλα, η μουσική τεχνολογία μας δείχνει πως μπορούμε να αντλήσουμε το ηχητικό μας υλικό από καθημερινά αντικείμενα και δημιουργίες, εφαρμόζοντας συγκεκριμένες μουσικές γνώσεις. Στο Εργαστήριο Τεχνολογίας και Πολιτισμού του Τμήματος Λαϊκής και Παραδοσιακής Μουσικής, δημιουργήθηκε μια Ομάδα, που ονομάστηκε «Ομάδα Μεταήχων». Ένας ήχος θεωρείται «μεταήχος» αν μας «μιλά για τον εαυτό του» και σε αυτό ακριβώς στοχεύει το σημερινό εγχείρημα: θα ακούσουμε μουσικές δημιουργημένες από όργανα κατασκευασμένα με υλικά από την καθημερινότητά μας, που παράγουν οικείους μας ήχους. Οι ήχοι αυτοί θα μας «αφηγηθούν» την μουσική τους διάσταση, όντας μέρη μουσικών συνθέσεων.

Τα κομμάτια που παρουσιάζονται, τα «συνέθεσε» η «ομάδα μεταήχων», συμπλέκοντας ήχους και μουσικά θέματα, ενορχηστρωμένα με τα όργανα που δημιούργησε για το σκοπό αυτό. Πολλές φορές οι χρησιμοποιούμενες τεχνικές για την κατασκευή και το παίξιμο των οργάνων χρειάστηκε να «ανακαλυφθούν» και να διαμορφωθούν, σε μια προσπάθεια όπου πολλοί άνθρωποι συνεισέφεραν σε διδακτικές και εργαστηριακές ώρες. Το αποτέλεσμα θα μας οδηγήσει όχι μόνο να βλέπουμε «με άλλο μάτι» πολλά ηχητικά αντικείμενα της καθημερινότητάς μας, αλλά και να τα ακούμε «με άλλο αυτί»!

Παπαδόπουλος Μπάμπης

Κολώνης Γιώργος, τραγούδι
Μαργιόλα Ανατολή, τραγούδι
Διαμάντη Αλεξάνδρα, τραγούδι
Μακρής Διονύσης, κοντραμπάσο
Ευαγγέλου Γιώργος, κιθάρα
Τότσης Βαγγέλης, τζουράς-τραγούδι
Σφουγγούρης Κυριάκος, μπουζούκι-τραγούδι
Τσέρτος Γιώργος, μπουζούκι-τραγούδι
Τζέγος Δημήτρης, ακορντεόν

ΚΗΠΟΣ ΤΣΙΚΝΙΑ * Σάββατο 3/6 * Μάρκος Βαμβακάρης

Το ευρυχώριο που βρίσκεται στη συμβολή των οδών Καραϊσκάκη και Καραπάνου, πολύ κοντά στην παλιά κρεαταγορά και ψαραγορά, τα λεγόμενα Μαρκάτα, μόλις πρόσφατα διαμορφώθηκε στην σημερινή του μορφή. Παλαιότερα υπήρχε εκεί ο ναός του Αγίου Μηνά, και προπαντός η οικία Τσικνιά, με τους βοηθητικούς χώρους και τον κήπο της. Αρτινός με καταγωγή από την Αμφιλοχία, ο Τσικνιάς υπηρέτησε το Ταχυδρομείο. Πριν πεθάνει, συνέστησε κληροδοτήμα, το οποίο διαχειρίζεται σήμερα αρμόδια Επιτροπή. Την ακίνητη περιουσία του την διέθεσε «δι' ό,τι καλόν διά τον Δήμον».

Οι κοινωνικές συνθήκες της εποχής του Μεσοπολέμου, η λαϊκή κουλτούρα της Σύρου και αργότερα του Πειραιά, αλλά και το πάντρεμα της παραδοσιακής μουσικής, του μικρασιατικού τραγουδιού, και στοιχείων από την δυτική μουσική, όλη αυτή η πλούσια παρακαταθήκη, επεξεργασμένη από γενιές και γενιές μουσικών, έδωσε στον Μάρκο την πρώτη ύλη για να εκφράσει τον πόνο του, το πάθος για τη ζωή και τον έρωτα με τον τρόπο τον πιο απλό και λιτό, αλλά και μια απaráμιλλη αμεσότητα και ευαισθησία. Θέλουμε να τιμήσουμε απόψε τον άνθρωπο και τον μουσικό, που έπλασε τραγούδια που πολύ αγαπήθηκαν και που μέχρι σήμερα δεν έπαψαν να αναδίνουν την αυθεντική τους συναισθηματική ένταση και τη βιωματική τους αλήθεια.

Αλανιέρα απ' τον Πειραιά * Αντιλαλούν οι φυλακές * Αφ' ότου εγεννήθηκα * Δεν παύει πια το στόμα σου
Είσαι αφράτη σαν φραντζόλα * Ζητώ παντού ο καπμένος * Η φλογερή σου η ματιά * Καραβοτσακίσματα * Μες τη χασάπικη αγορά
Μπαμπέσικα μου τα 'φερεις * Ο συνάχης * Ο χασάπης * Όσοι έχουνε πολλά λεφτά * Ρίξε τσιγγάνα τα χαρτιά
Σε ξέχασα δεν σ' αγαπώ * Σουλτάνα μαυροφόρα * Στο Φάληρο που πλένεσαι * Τα δυο σου χέρια * Τα μπλε παράθυρα
Τέτοια ζωή με βάσανα * Αρρώστησα στα ξένα μακριά σου * Απελπίστηκα * Για σένα μαυρομάτα μου * Σαν μαστουριάσω
Όταν πίνω τουμπεκάκι * Ο χαρμάνης * Ο Μάρκος μαθητής * Κάντονε Σταύρο * Θέλω μαστούρης να γενώ

Δημήτρης Τσιολχάς

Γεωργόπουλος Γιώργος, μπουζούκι
Γεδίκης Κώστας, μπουζούκι
Καρακαλπακίδης Γιάννης, κιθάρα
Φεγγούλης Σεραφείμ, κρουστά
Βλαχάβα Μαρία, φωνή
Μυγδαλιά Ανδρονίκη, φωνή

ΠΛ. ΚΙΛΚΙΣ * Κυριακή 4/6 * Βίκυ Μοσχολιού

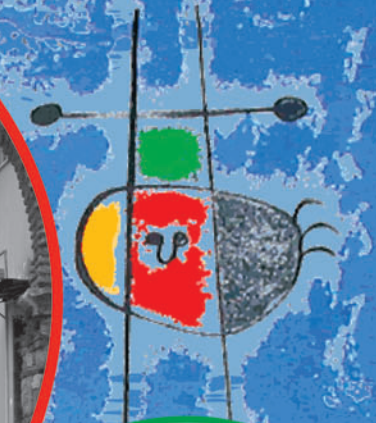
Στις αρχές του αιώνα η πλατεία Κιλκίς ονομαζόταν Ευάγγελου Γαρουφαλιά, Δήμαρχου Αρταίων. Η επίσημη ονομασία της σήμερα είναι 25ης Μαρτίου, ατύπως όμως ονομάζεται Κιλκίς μετά από τις εκεί νικηφόρες μάχες του Ελληνικού Στρατού, στις οποίες συμμετείχε το 3/40 Σύνταγμα Ευζώνων Άρτας. Καθώς υπήρξε κέντρο εμπορικών συναλλαγών και αργότερα τόπος τέλεσης εμποροζωοπανηγύρης, την περιέβαλαν χάνια. Επί της πλατείας βρισκόταν το μοναδικό κινηματοθέατρο «Ορφεύς», όπου πραγματοποιούνταν όλες οι χειμερινές εκδηλώσεις της πόλης. Εκεί συγκέντρωσαν οι Γερμανοί όλους τους Ισραηλίτες της Άρτας για να τους μεταφέρουν στη συνέχεια στα στρατόπεδα συγκεντρώσεων.

Η Βίκυ Μοσχολιού γεννήθηκε το 1943 στο Μεταξουργείο. Το 1962, σε ηλικία 19 ετών, ανέβηκε στο πάλκο δίπλα στον Γ. Μπιθικώτση και την Δούκισσα. Δύο χρόνια αργότερα συνεργάστηκε με τον Σ. Ξαρχάκο στην ταινία «Λόλα», όπου, με την μοναδική της ερμηνεία στο «Χάθηκε το φεγγάρι», έγραψε μία ξεχωριστή σελίδα στην ιστορία του ελληνικού τραγουδιού. Τα 43 χρόνια καριέρας, οι συνεργασίες της με όλους σχεδόν τους μεγάλους Έλληνες συνθέτες καθώς και η βαθιά, απείριπτη και απόλυτα αναγνωρίσιμη φωνή της την κατατάσσουν ανάμεσα στους σημαντικότερους τραγουδιστές της γενιάς της. Η Βίκυ Μοσχολιού «το βιολοντσέλο της ελληνικής μουσικής», όπως την αποκάλεσε ο Μ. Χατζιδάκις, έφυγε από τη ζωή στις 16 Αυγούστου του 2005.

Έτσι είν' η ζωή, Δ. Μούτσης * Θα κλείσω τα μάτια, Α. Πάνου * Επεμβαίνεις, Σ. Κραουνάκης * Ούτε αχ-δε θα πω, Α. Πάνου
Αλεξανδρινή, Μ. Βαμβακάρης * Γιατί τα χέρια είναι σχοινιά, Γ. Ζαμπέτας * Δεν κλαίω για τώρα, Α. Πάνου
Είπα να οβήσω τα παλιά, Α. Καλδάρης * Ένα τραγούδι απ' τ' Αλγέρι, Α. Καλδάρης * Συχνότητα, Σ. Κραουνάκης
Η Ρόζα η ναζιάρια, Γ. Μαρκόπουλος * Ξενύχτησα στην πόρτα σου, Γ. Χατζηνάσιος * Ήμερώματα, Γ. Ζαμπέτας
Πέρα από τη θάλασσα, Γ. Μαρκόπουλος * Πήρα απ' το χέρι σου νερό, Α. Πάνου * Πήρα απ' τη νιότη χρώματα, Α. Καλδάρη
Τα δειλινά, Γ. Ζαμπέτας * Τα τρένα που φύγαν, Σ. Ξαρχάκος * Χάθηκε το φεγγάρι, Σ. Ξαρχάκος * Η νύχτα, Σ. Ξαρχάκος

Λευτέρης Παύλου

Γιουλτούρης Κώστας, κρουστά
Παντελίδης Μελέτης, κρουστά
Σκότης Δημήτρης, λαούτο
Καραθεοδώρου Βασιλίας, ούτι
Ανωγιάτη Άσπα, πολίτικη λύρα
Αγγέλης Γιώργος, βιολί
Φόρτσας Κώστας, κλαρίνο
Σκανδάλου Ειρήνη, κανονάκι-τραγουδι
Καράνταγλη Ιωάννα, τραγουδι
Βασιλείου Κατερίνα, τραγουδι
Αγγελόπουλος Γιώργος, τραγουδι

ΠΛ. ΑΓΙΑΣ. ΘΕΟΔΩΡΑΣ * Δευτέρα 5/6 * ΜΕ ΜΗΝΥΣΕ Η ΑΝΑΠΗ ΜΟΥ

Η πλατεία της Αγίας Θεοδώρας είναι γνωστή φυσικά για τον υπέροχο βυζαντινό της ναό, καθολικό του μοναστηριού όπου φυλάσσεται το λείψανο της πολιούχου της πόλης. Περίφημο όμως ήταν και το πηγάδι της. Οι παλιοί Αρτινοί έλεγαν για τους παλαβιάρηδες ότι «ήπιαν νερό απ' το πηγάδι της Αγιά-Θοδώρας». Έλεγαν ακόμα πως το πηγάδι αυτό έβγαине δυο χιλιόμετρα πιο πέρα, στην Βλαχέρνα, περνώντας κάτω από τον Άραχθο. Δίπλα της, στο χώρο όπου μέχρι πρόσφατα στεκόταν το ερειπωμένο παλάτι της αγίας, ανηγέρθη το Γυμνάσιο Θηλέων, σήμερα 3ο Γυμνάσιο-Λύκειο.

Η αποψινή συναυλία είναι ένα μικρό μουσικό ταξίδι σε διάφορες περιοχές της Ελλάδας. Ένα ταξίδι αφιερωμένο στις πιο φυσικές και απλές εκφάνσεις της ζωής μας, στις μικρές στιγμές των ανθρώπων που ερωτεύονται και αγαπάνε. Αυτά τα συναισθήματα, τα εφήμερα, γίνονται αιώνια όταν ο λαϊκός ποιητής και μουσικός τα κάνει τραγούδι, αγιάζοντας την Ιστορία του.

Εψές προψές πέρασα, Μακεδονίας * Με μήνυσε η αγάπη μου, Μακεδονίας * Βρύση μου πετροκάμαρη, Μακεδονίας
Μοιρολόι Ηπείρου * Ζαλίζομαι, Ήπειρος * Αυγερινέ που 'σαι ψηλά, Ήπειρος * Ζεϊμπέκικο Ίκονίου, Μ. Ασία
Ντουραλί, Κωνσταντινούπολη * Αλάργα ξέμε μ' το χορό, Θράκη * Αρχαγγελίτικος, Ρόδος * Του Χατζηγιαννάκη η κόρη, Σαμοθράκη
Δεν ήσουν συ που μου 'λεγες, Σαμοθράκη * Μαντινάδες Καλύμνου * Καβοντορίτικος, Εύβοια

Χρήστος Τζιτζιμίκας

Γιάννης Ζιάκος, κλαρίνο
Γιάννης Τολιόπουλος, κλαρίνο
Κώστας Γιουλτουρής, κρουστά
Παναγιώτης Τσάκος, κιθάρα
Μανώλης Αυγουστίδης, λαούτο
Γιώργος Αγγελόπουλος, τραγούδι
Παναγιώτης Χριστοδουλόπουλος, τραγούδι
Βασίλης Αθανασιάς, βιολί

ΠΛ. ΖΕΡΒΑ * Τρίτη 6/6 * ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

Παλαιότερα στην άκρη της σημερινής πλατείας Ζέρβα υπήρχε απλά το αντλιοστάσιο και η δεξαμενή της πόλης της Άρτας. Στην πραγματικότητα, πρόκειται για νεότερη πλατεία, που δημιουργήθηκε στις αρχές της δεκαετίας του 1960, ύστερα από τη διαμόρφωση της Εθνικής Οδού και τη μετατόπιση της κοίτης του Αράχθου. Στην ευρύχωρη έκταση που προέκυψε στήθηκε ο ανδριάντας του Αρτινού αρχηγού της Εθνικής Αντίστασης Ναπολέοντα Ζέρβα, τον οποίον φιλοτέχνησε ο γλύπτης Ιάσων Παπαδημητρίου.

Η σχετική επιγραφή έχει ως εξής:
«Ανηγέρθη εράνω πολιτών νομών Άρτης και λοιπής Ηπείρου και μεγάλη συμβολή Εθνικού Στρατού, ενεργηθέντι πρωτοβουλία Συνδέσμου Εθνικής Αντιστάσεως Άρτης επί Διοικητικού Συμβουλίου εν έτεσι 1967-1969».

Η συναυλία περιλαμβάνει τραγούδια από την Ήπειρο και την ευρύτερη περιοχή της Πίνδου (Δυτική Μακεδονία, Θεσσαλία, Στερεά Ελλάδα), με ιδιαίτερη έμφαση στο πεντατονικό ιδίωμα. Στο πρόγραμμα εντάσσονται τραγούδια που καλύπτουν όλο το φάσμα της κοινωνικής ζωής και της ιστορικής πορείας των λαών της Πίνδου (μοιρολόγια, ιστορικά, του γάμου, της ξενιτιάς, της αγάπης, του γλεντιού). Στόχος της συναυλίας είναι να δοθούν αντιπροσωπευτικά δείγματα από κάθε περιοχή, ώστε να διαφανεί η πολυχρωμία και η πολυρυθμία που συναντάται στις μουσικές της Πίνδου.

Μπεράτι Β. Ηπείρου * Πανάγω * Οσμαντάκας * Φεγγαροπρόσωπη * Γενοβέφα * Αλεξάνδρα * Τζουμέρκα
Κινίκ * Εοσείς βουνά των Γρεβενών * Στον Σερριώτικο τον κάμπο * Μπαίνω μες τ' αμπέλι - Τασιά
Τρεις λαμπαδούδες * Δημάκης * Χειμαριώτικο * Μαραίνομαι ο καπμένος * Μένα με λένε κυνηγό
Ήλιος * Παναγιούλα * Ο ήλιος βασιλεύει * Λιούλιος

Αντώνης Βερβέρης

Αυγουστίδης Μανώλης, λαούτο * Καρβέλας Γιώργος, φωνή
Κονταξάκης Μιχάλης, μαντολίνο
Κυριακόπουλος Γιάννης, κλαρίνο * Κωφού Μαρία, φωνή
Μαννιάς Μιλτιάδης, τσαμπούνα * Μελιάδου Μαρία, φωνή
Μπαρμπαρής Γιάννης, βιολί * Παπαϊωάννου Αβραάμ, ούτι
Πασχαλίδης Πολέμακος, κρουστά * Σκότης Δημήτρης, λαούτο
Σκουρκέας Στρατής, κρουστά * Τζιούμαρης Γιώργος, ούτι
Τσαντάνης Νίκος, κλαρίνο * Τσουλφά Σοφία, λαούτο

ΠΛ. Α. ΝΙΚΟΛΑΟΥ * Τετάρτη 7/6 * ΜΥΤΙΛΗΝΗ - ΧΙΟΣ

Η συνοικία του Αγίου Νικολάου είναι μια από τις παλιότερες της πόλης. Προέκτασή της ήταν οι περιοχές Τουρκοπάζαρο, Ταμπακιάδες, Χάλα-χάλα και Γεφυρόπουλο. Το Κάστρο, το Ρολόι, η Συναγωγή, το Καπνεργοστάσιο σηματοδοτούν τον χαρακτήρα της και τονίζουν ακόμα περισσότερο τη γραφική της εικόνα.

Η Λέσβος και η Χίος ως εμπορικά και πολιτιστικά κέντρα του Βορειοανατολικού Αιγαίου υπήρξαν γέφυρες μεταξύ Δύσης και Ανατολής, πράγμα που αποτυπώνεται στη μουσική τους παράδοση. Στη Λέσβο μπορεί κανείς να ακούσει καρσιλαμάδες και συρτά παιγμένα από τη ζυγιά σαντούρι-βιολί ενώ δεν λείπουν τα δυτικότροπα κομμάτια με ασκικό χαρακτήρα. Στη Χίο η τυπική νησιώτικη ορχήστρα παραχωρεί τη θέση της στην τσαμπούνα και στο κλαρίνο. Στην αποψινή συναυλία προσεγγίζεται η μουσική παράδοση των δύο νησιών με προσπάθεια ανάδειξης των τοπικών τους χαρακτηριστικών.

Λέσβος

Παλιός Καρσιλαμάς * Εσύ κοιμάσαι στα σεντονάκια / Ποτηράκια * Ντάλε ντάλε * Αραβικό Καραβάκι του Μπουρνόβα * Έρι Πάλε * Ανάθεμα τον αίτιο

Χίος

Άρχισε γλώσσα μου * Πυργούσικος * Δασκάλα * Στην Αγία-Μαρκέλλα * Πέργαμος
Ένα καράβι από τη Χίο * Τσιφτετέλι * Κρητικά μου λεμονιά